

ŽUPNIJSKI LIST

SV. TROJICA PODLEHNIK
vinotok (oktober) 2025

Spoštovani farani!

Ko nas čas, ki tako vztrajno mineva, postavi v mesec oktober, se v mislih že radi vračamo v minule toplejše mesece; hkrati pa razmišljamo o tem, kaj je treba priskrbeti, da bomo lahko preživeli zimo. Skrbno pospravljamo pridelke zemlje, ki nas je tudi letos obdarila s svojimi sadovi. »Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri zemlji, ki nas kakor mati hrani in nam gospodinji, in prinaša različno sadje in pisane rože z zelenjem«, je zapisal sv. Frančišek Asiški, katerega god obhajamo 4. oktobra. Hvalil je Gospoda in se mu nenehno zahvaljeval za pozornost in dobroto, ki nam jo skazuje. Človek je zares velik takrat, ko je hvaležen za vse, kar mu drugi dobrega storijo in ko dopusti, da mu kdo pomaga. Tako ga samozadostnost ne zapira vase in bližnjemu omogoči kakšno dobro delo. Zakaj nam je to potrebno, pa tudi vemo.

Mesec oktober je, prav tako kot maj, posvečen naši nebeški Materi Mariji: v maju njej na čast nabiramo šmarnice – duhovne šopke, imenovane po dišečem spomladanskem cvetju, v oktobru pa ji pletemo vence iz »najlepših jesenskih rož« - častimo jo z molitvijo rožnega venca. Marijina prikazovanje v Lurdu leta 1858 in zlasti v Fatimi leta 1917 so bila močna spodbuda za gorečo molitev rožnega venca. Bernardki v Lurdu se je nebeška Gospa prikazovala z rožnim vencem v roki in Bernardka ga je molila vedno, ne le takrat, ko je šla k votlini. Trem fatimskim pastirčkom se je Marija prvič prikazala opoldne, ko so bili po tamkajšnji navadi sredi molitve rožnega venca. Naročila jim je, naj vztrajno in pobožno molijo rožni venec za mir na svetu. Ob zadnjem prikazovanju trem pastirjem v Fatimi pa se jim je predstavila kot »Kraljica rožnega venca«. Pri tretjem prikazovanju jim je narekovala molitev, ko jo navadno ponavljamo pred vsako desetko rožnega venca: »O Jezus, odpusti nam naše grede, obvaruj nas peklenskega ognja in privedi v nebesa vse duše, posebno še tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja.«

Ko v molitvi darujemo svoj čas Bogu, se mu dajemo na razpolago, darujemo se mu in od njega prejemamo. Slavimo ga zaradi tega, kar je in kar za nas pomeni. In zahvaljujemo se mu za to, kar je storil za nas in za druge ljudi.

V molitvi tudi prejemamo. Dobivamo moč za življenje in razumevanje tega, kar Bog dela v našem življenju. Z njo prejemamo Božje odpuščanje, ker nas njegova navzočnost sili k poštenosti in priznanju grehov.

Molitev pa ni izsiljevanje Boga. Če smo nekaj časa molili, da se nekaj zgodi, si brž lahko mislimo, da bi Bog moral storiti, kar smo prosili. Molitev tudi ni sredstvo za razkazovanje naše vernosti. Jezus je jasno povedal, da to ni smisel molitve. Molitve tako nikoli ne bi smeli uporabiti za razkazovanje svoje povezanosti z Vsemogočnim.

Molimo, v mesecu oktobru še posebej rožni venec, zato, da bomo blizu drug drugemu in tako tudi Bogu. Naj prav On po molitvi dela čudovite reči v našem življenju.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Oktober-vinotok in rožni venec

Rožni venec je molitev, ki so jo naši verni predniki vsak dan in redno molili. Danes je drugače. Najrazličnejše okoliščine so pripomogle k temu, da jo le še nekateri molijo, ostali pa so morda mnenja, da je zastarela in vsled nenehnega ponavljanja dolgočasna. V tej molitvi izgovarjamo besede angela, besede Sv. Duha, besede, ki jih niso izumili ljudje. V njih je zbrana celotna Izraelova zgodovina, zgodovina Boga z ljudmi. Novo pri rožnem vencu je dejansko samo to, da se pri teh besedah zadržujemo, da jih ponavljamo, kajti velike stvari s ponavljanjem nikoli ne postanejo dolgočasne.

Samo nepomembne stvari potrebujejo spremembe za popestritev in jih je treba hitro nadomestiti s čim drugim. Kar pa je res veliko, postaja s ponavljanjem vedno večje. Pri tem pa tudi mi samo postajamo bogatejši in svobodnejši; v tej čudoviti molitvi se umirimo, ko stopamo v to

velikost, ki nas sprejema vase. Ko se zadržujemo v takšnem premišljevanju, zremo na življenje Jezusa Kristusa in postajamo njegovi sodobniki, on pa postaja naš sodobnik. Skupaj z njim hodimo in on hodi z nami, njegova življenjska pot postaja naša in naša postaja njegova. V rožnem vencu utripa ritem človeškega življenja. Molimo ga, da bi ga uskladili z ritmom Božjega življenja v radostnem občestvu svete Trojice, ki je cilj in hrepenenje našega bivanja. Naj bo letošnji rožnovenski mesec zopet čas, ko se bomo na to spomnili in s prebiranjem njegovih jagod, ki bodo drsele skozi naše prste, ostajali v navezi z Bogom in našimi bližnjimi.

Srečanje zakoncev – jubilentov

Ena izmed »stalnic« v življenju naših župnijskih občestev je srečanje zakoncev-jubilentov. Ta praznik imajo župnije okrog nas ob zelo

različnih časih. Pri nas se je to praznovanje uveljavilo v jesenskem času; primeren čas, ko se ob zahvali Stvarniku in naravi za vse sadove »zemlje in dela človeških rok« še posebej zakonci-jubilanti zahvaljujejo za ljubezen, ki so si jo izkazovali na njihovih

skupnih življenjskih poteh. Vsaka zahvala je obenem tudi prošnja za pomoč pri ohranjanju in poglobljanju ljubezni in zvestobe za vse dni življenja. Zahvalna sv. maša in srečanje zakoncev-jubilantov bo v nedeljo, 12. 10. pri pozni sv. maši (10h v župnijski cerkvi sv. Trojice).

Oktoberško srečanje ŽPSa

Najbližji sodelavci pri skrbi za župnijsko občestvo in za vse, kar se v življenju župnije dogaja, so člani Župnijskega pastoralnega sveta. Mesečno se srečujemo. V mesecu vinotoku (oktobru) bo srečanje v torek, 7. 10. po večerni sv. maši.

Iz Apostolskega pisma: Rožni venec Device Marije, papeža Janeza Pavla II. – Rožni venec nam pomaga, da na poti upodabljanja po Kristusu rastemo naproti cilju, ki je svetost. Najpomembnejši razlog za ponovno odkritje in poživitev molitve rožnega venca je poklicanost vseh k svetosti. Potrebujemo krščanstvo, ki se bo odlikovalo po umetnosti molitve. Krščanska občestva naj postanejo pristne šole molitve v novem tisočletju.